

[Carl F. Madsen.]

Aar, beskæftigede man sig i det første Aar ikke meget med at lære det, som hørte Faget til; det var bare om at løbe i Byen det første Aars Tid, daglig løbe i Byen for Madammen, med færdigt Fodtøj o. s. v., kløve Brænde til Køkkenet, bære Vand ind og alt den Slags forefaldende Arbejde. Det var det, Læren bestod i det første Aar, maaske ogsaa det andet; saa først fik man Lov til at sidde paa Skomagerstolen. Men saa sad man der ogsaa fra ganske tidlig Morgøn, naar Fuglene begyndte at kvitre, til saa sent om Aftenen, at man ikke kunde se en Flue paa Væggen.

Saadan omtrent var Forholdene den Gang, og i lang Tid derefter var Forholdene af samme Beskaffenhed. At Arbejdstiden er kortere nu, skal indrømmes, men det er jo ikke med Arbejdsgiverens gode Villie, den er forkortet; det er kommet efterhaanden med Udviklingen.

Jeg har villet gøre disse faa Bemærkninger, fordi jeg synes, at det, som de to ærede Medlemmer har fremsat, ikke bør staa uimodsagt.

Johannes Jensen: Da jeg gerne vil tage Ordføreren for det socialdemokratiske Parti (Carl F. Madsen) alvorligt, vil jeg gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem nu fremsatte. Det ærede Medlem talte om svunden Tid, da han var Vandbærer og Bybud paa det Sted, hvor han lærte, men det er jo en tilbagelagt Tid, og det behøver vi ikke at beskæftige os med. Disse Erindringer kan have megen Interesse for det ærede Medlem personlig indenfor en snævrere Kreds, men da allerede ved Lærlingeloven af 1889 og ved senere Love Pligten til at være Vandbærer og Bybud er ophævet, kan disse Forhold kun, som jeg siger, have historisk Interesse for det ærede Medlem, men de har ingen Forbindelse med den Sag, vi her behandler.

Heller ikke har det nogen Forbindelse med Sagen, hvor mange Lærlinge den enkelte Virksomhed har her i København. Det, jeg talte om, var, at der var færre Lærlinge i København end i Provinsbyerne og langt færre i København end i Landdistrikterne, og den Betragtning har det ærede Medlem jo ikke bestridt. Han talte om helt andre Forhold. Det, jeg har hævdet, har jeg let ved at bevise, idet Statistikken fra 1925 viser, at der i Byggefagene her i København var 800 Lærlinge, i de danske Købstæder 2 000 og i Landdistrikterne

3 100. Det var det, som jeg berørte, og det er det, jeg gerne her overfor det ærede Medlem vil føre Bevis for, fordi jeg nu en Gang kender det ærede Medlem; han er fra min By, og jeg har altid sat Pris paa ham. Derfor vil jeg ogsaa gerne tage det ærede Medlem alvorligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Johannes Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henviset til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges dette Forslag.*

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Landstingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 5 med følgende Dagsorden:

Meddelelse fra Formanden.

Mødet hævet Kl. 3³⁰.

31te Møde.

Lørdag den 3. December Kl. 5.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Meddelelse fra Formanden.

Formanden: Min Meddelelse gaar ud paa, at Landstingets næste Møde afholdes Mandag den 5. December Kl. 1^{1/2} med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.